

20 PAGINI

REALITATEA

ANUL II. No. 18
20 MAI, 1928

ilustrată

Apare totdeauna Duminica
Sub direcția unui comitet

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SONDE IN FLACĂRI

Sondele de petrol 268 și 269 dela Păscov (Moreni), au fost cuprinse de incendiu

(Vezi explicația în textul revistei)

Prețul 8 lei

Se caută un călău...

Guvernul grec trece prin mari încurcături: are, în închisori, douzeci și nouă de condamnați la — moarte, — și nu are călău. Nu se oferă nimeni. Mai înainte îndeplineau această nobilă meserie ostașii greci, dar astăzi ministerul de război considerând, nu demnă și nedemnă indeletnicirea aceasta, a interzis cumulul funcțiilor.

Guvernul se găsește în grea încurcătură: a condamnat la moarte fără ca, în prealabil, să se îngrijească de un executor.

Aiurea guvernele au preocupări de-o cu totul altă natură. Statele au trecut prin războaie și revoluții. Probleme noi au cerut și mai cer, unele dintre ele, rezolvări conforme cu intereselor statelor respective și cu interesele omenirii, în genere. Lumea caută să repare ceea ce ea singură a stricat. Guvernele caută deasemeni să repare ceea ce au stricat.

Grecia a trecut prin războaie și revoluții. Mai cu seamă prin revoluții. Acolo, ca și în Portugalia, oamenii au piper și au ardei sub nas. Fac revoluția așa cum noi am face o cursă la șosea. Dar acolo oamenii nu caută, și guvernul nu caută soluții problemelor de normalizare, de întărire și de umanizare a țării.

Guvernul, acolo, caută un călău.

Declarăm că, în primul moment, încurcătura bravilor cărmuitori ne-a bucurat. Nu găsește călăi. Vasăzică nu putem spera în credința că, din când în când, într'un mod sau într'un altul, ideea de umanitate are totuși prilejul să se afirme.

Nu găsește călău.

Așa dar, lumea s'a îmbuibat și s'a scărbit de sânge. Prea mult sânge vărsat. Prea multe crime, — cu-atât mai odioase cu cât ele se fac în numele și pentru salvarea legii. Prea a fost călcată în picioare viața acea-

sta pentru că în cele din urmă lumea să nu se dezmeticească și să nu spună: Stop!

Dar, citind cu luare-aminte știrea, ne-am oprit rușinați: nu se mai găsesc în Grecia călăi pentru că în Grecia, ca și în Italia, sângele se răzbind.

Cel care a luat altuia viața va plăti, mai curând sau mai târziu, cu viața sa.

Prin alte meleaguri călăii trăesc în lihnă și mor la adânci bătrânețe. În Grecia călăii

mor a doua zi după executarea unei „comenzi”, răpuși de vreun membru din familia celui executat.

O meserie cu prea multe riscuri, precum se vede, — așa că nimeni nu mai are curajul să o îmbrățișeze.

Gvernul este în grea încurcătură. A publicat și un concurs: caută un călău.

Caută un călău....

Ion Pas

BULETINUL SĂPTĂMÂNAL

Presa mondială continuă să comenteze cazul ex-prințului Carol. Ceea ce s'a desprins din belșugul de știri și comentarii a fost intransigența guvernului britanic care a declarat că nu îngăduie ca pe pământul Angliei să se completeze, — indiferent de către cine și indiferent ce.

Cerul posac al Angliei respinge vâlvătaia complotului.

***

Cerul prahovean s'a învăpăiat, însă, în zilele acestea. Au fost sonde incendiate. Au fost pagube mari. Au fost victime omenesti.

Sau făcut și se fac încă eforturi pentru înăbușirea focului.

Dar limbile de fum și foc se înalță din pământ spre cerul posomorit, spre cerul acesta care, la sfârșitul unei Mai, nu e încă senin.

Primăvara s'a dus fără ea, toluș, s'o fi simțit.

***

Cutremurele continuă să zguduie scoarța pământului.

Deocamdată Balcanii au fost cruțați. Au fost rezervate emoțiile acestea americanilor și japonezilor.

***

A fost înregistrată o nouă încercare, în Cadrilater, între grănicerii noștri și comitații vecini cari nu au renunțat la sportul de-a face incursiuni pe teritoriul nostru.

***

Crime, iar crime.

Asasinul de la hotel Carol din Capitulă nu a fost încă prins.

La Cluj o mamă și-a ucis pruncul cu un cuțit.

La Geneva o româncă și-a împușcat amantul și a încercat apoi să-și pună capăt vieții.

N'a izbulit.

În jud. Botoșani un agent fiscal a ucis o femeie care refuza să plătească birul.

***

A fost degradat locotenentul administrator Anibal Cosma prins în momentul când încerca să spargă casa de fier a regimentului. A fost prins, în toiu noaptea, de un soldat.

Degradant spectacol acela al ofițerului lual de guler de-o santinelă.

Trista ceremonie a degradării a avut loc în fața ostașilor și-a publicului care a hui-duit.

Trist spectacol acela al zmulgerii unor trese și al frângerii unei săbii...

O lovitură de stat care a fost împiedicată

La stânga: doamna Lupescu, pentru care fostul principe Carol și-a pierdut tronul.

La dreapta: o ultimă fotografie a fostului principe Carol, pe terasa din Godstone

unde a fost găzduit. Casa aceasta aparține domnului B. Ionescu, care se vede în fotografia noastră, dinapoia prințului.

Ziarele relatează că fostul principe pre-

gătea o lovitură de stat, pentru recăștigarea tronului. Guvernul englez a prins de veste și l-a obligat să părăsească țara în cel mai scurt timp.

Din toată lumea

Deputatul orb

Pentru prima dată într'un parlament continental intră un deputat orb: d. Scapini care a orbit în război, a reușit în alegerile din Franța.

E adevărat că în 1850, Henry Fawcett, orb și dânsul, nu numai c'a fost ales de-

putat, dar a fost numit director general al poștelor. Aceasta însă în Anglia și nu pe continent.

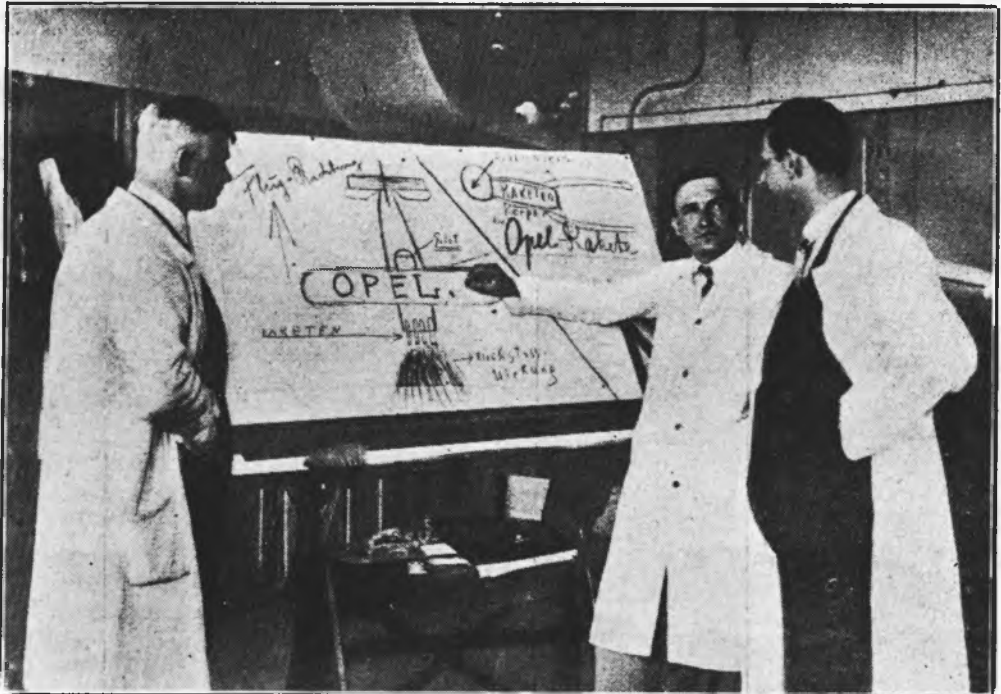
Ilustrația noastră înfățișează pe Scapini, după alegeri.

STADIONUL OLIMPIADEI IX

Arhitectul Jan Wils, care a construit stadionul pentru cea de-a IX-a olimpiadă. Fotografia noastră a fost făcută în fața portalului de sud al uriașei construcții.

Un triumf al tehnicii moderne

Anton Raab aviatorul (lângă tablă) care va sbura în univers cu avionul rachetă împreună cu constructorul acestui aparat, inginerul Hall (la stânga) și inginerul Gammelin (la dreapta).

Aviatorii germani la New-York

Ca și lui Lindbergh, s'a făcut la New-York o primire grandioasă aviatorilor germani cari au trecut Atlanticul.

Tone de hârtii: confetti, foi din cărțile telefonice și torente de file de tot felul, au fost aruncate din ferestrele zgârie norilor din Broadway, strada cea mai importantă din New-York. Aviatorii au parcurs această stradă spre a merge la primărie unde li s'a făcut o primire oficială.

Trăsnetul artificial

General Electric Company of America produce — într'un sat anume construit pentru experiențe — un fulger de două milioane de volți. Scopul e de-a se căuta locul celei mai mici rezistențe.

ACTUALITATEA IN ILUSTRATIUNI

O hotărîre eroică

Prezența de spirit, puterea de-a lua hotărîri în momentul oportun este cea mai de seamă calitate a unui conducător. Transatlanticul „Montrose”, un vapor de 16.000 de tone, care venia din Canada în

Anglia, ar fi avut soarta Titanicului, dacă — în clipa pericolului — căpitanul n'ar fi avut prezență de spirit.

În mijlocul Oceanului, vaporul se găsi la un moment dat între doi munți plătitori de gheață. Icebergii uriași ar fi turlit, ca o coajă de nucă, vasul. Căpitanul îndreptă imediat vârful vaporului în gheață și dacă prin aceasta el își produse avarii destul de mari, putu salva, dela o moarte sigură, pe cei 200 de pasageri și oameni de pe bord. Ciocnirea sfărâmă icebergul și 150 tone de gheață fură svârâte pe bord. Doi marina i fură uciși de această avalanșă. „Montrose” putu apoi să-și urmeze calea până la Liverpool, parcurgând, în starea în care se găsea, 2000 de mile.

PRIMUL OM CARE SE VA LĂSA „IMPUȘCAT” IN VĂZDUH: cunoscutul pilot Raab, care a construit avionul rachetă, în uzinele Opel

O VIZITĂ REGALĂ IN REPUBLICA SOVIETICĂ. Regele Amanullah al Afganistanului vizitează cu șeful guvernului Kalinin (X) Kremlinul și privește așa numitul tun al Țarilor.

Steagurile roșii s'au închinat regelui, iar demnitarii s'au adresat monarhului cu titlul de „Majestate”.

Prăbușirea unui avion pe o casă

In Sabac (S. H. S.) un avion s'a prăbușit pe o casă. Ambii piloți și un copil care se afla în interiorul casei, au fost răniți.

Raidurile feminine de călărie

Pe când grațioasa amazoană franceză, d-ra Rachel d'Orange, plecată în ziua de 30 Martie din Paris, pe calul său Le Huppé, pentru a face drumul Paris-București, călare, a ajuns după aproape cinci săptămâni la Viena, unde a fost primită cu mare alai, — o altă franceză, d-na Mary Féraud a plecat pe ziua de 10 Mai tot de la Paris, pentru a face un alt raid de călărie: Paris-Nisa-Roma.

Dânsa speră să ajungă în Cetatea Eternă în cel mult o lună de zile.

Calul d-nei Féraud, numit **Stuart**, prin

deosebire de cel al d-șoarei d'Orange — **Le Huppé** are 15 ani impliniți —, nu are decât patru ani și e în posesia amazoanei de doi ani de zile.

D-na Féraud fusese inițiatorea raidului de călătorie de astă primăvară, Paris-Nisa, la care au concurat mai multe amazoane, înviate toate de frumoasa performanță a unei tinere dansatoare hinduse, în vârstă de numai 16 ani.

Mary Féraud nu putuse atunci lua parte activă la acest raid, din cauza survenirii unei boli neașteptate, care a țintuit-o în pat.

Bogății prefăcute în fum

La Pâscov (Moreni), sonda de petrol No. 268, s'a aprins.

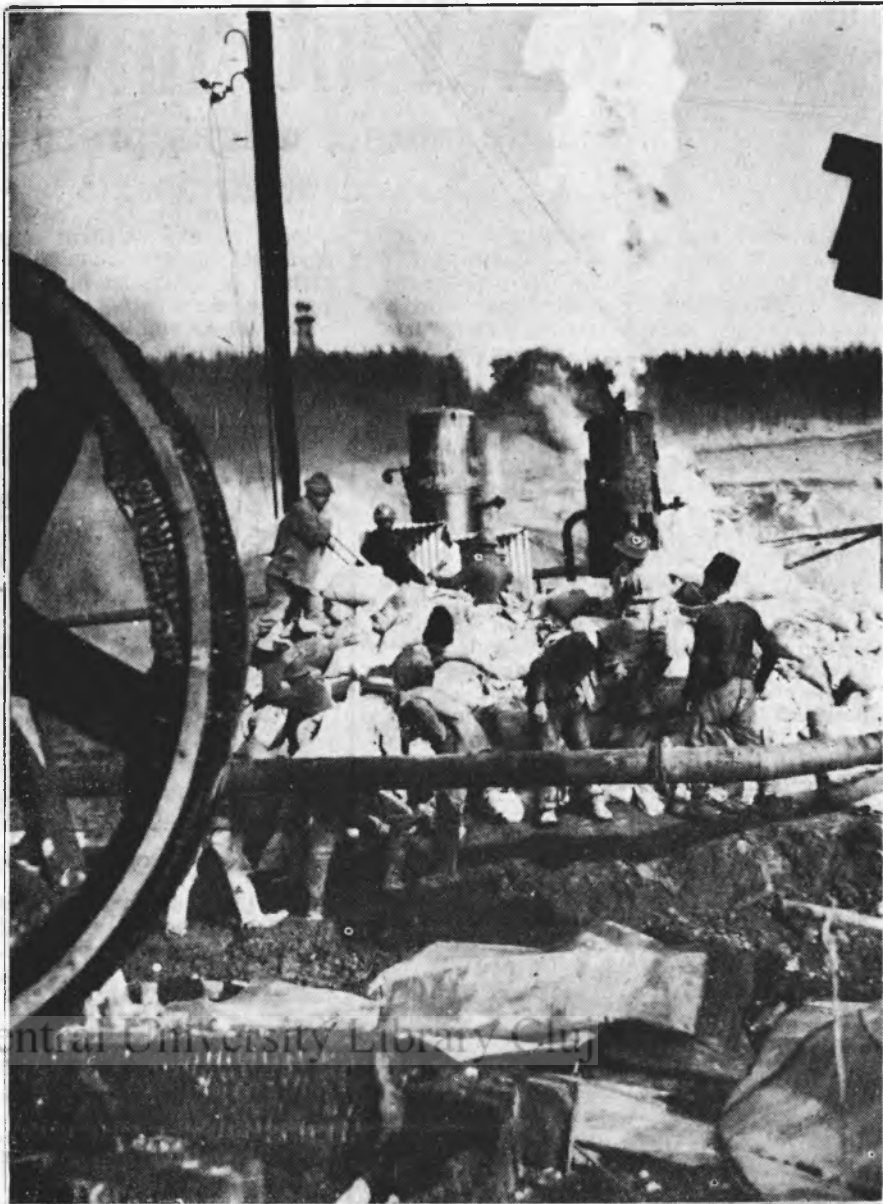
Din pământ țășnea comoara de energie, care este petrolul și deodată acesta ia foc.

Fum, gaze aprinse, bolovani de piatră ies din sonda incendiată și opresc pe oameni să se apropie de locul dezastrului.

Dela sonda 268 s'a aprins și sonda 269.

Pagubele suferite de societățile proprietare, „Astra” și „Creditul Minier”, sunt de multe milioane.

Ilustrațiile noastre înfățișează sondele care ard și încercarea de stingere, care n'a izbutit până acum.

Degradarea locotenentului Anibal Cosma

Săptămâna trecută a avut loc ceremonia degradării locotenentului Anibal Cosma, din administrație, vinovat de delapidare. Fotografie luată în momentul ruperii galoanelor

Ilustrația noastră reprezintă conducerea vinovatului spre locul osândeii

O dramă într'un cuib

Pasărea de noroc, ucigaș precoce

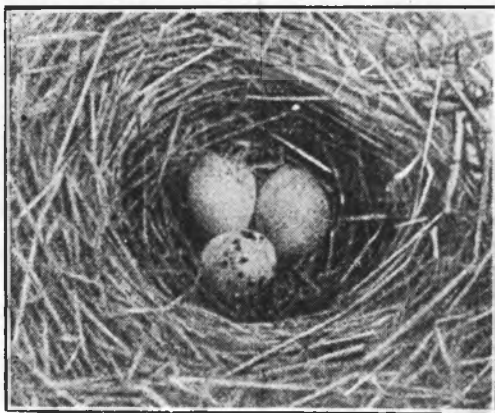
(după LOLA KREUTZBERG).

De unde o fi eșit povestea că dacă-i cântă cui-va cucul în față, asta-i semn de noroc?

E adevărat: cântecul cucului e limpede și plin de veselie fericărei: cu..cu! cu..cu! cu..cu! Dar cucul e singura pasăre care-și începe viața prin crimă, pasărea care fără nici o remușcare înșeală buna credință a celorlalte animale cu pene. Și tocmai această pasăre a fost aleasă ca prooroc al norocirei. Cucul femeiesc nu-și clocește singură oulde, ci se duce de le așează în cuibul altor pasări.

Au fost discuții între naturaliști dacă femeia cuc își înșeamă cuibul, în care, — în chip banditeșc — își așează ouăle, pentru că în urmă, două zile după clocire și ieșirea puilor, să vind, în lipsa părinților, spre a arunca afară din cuib, puii cari nu sunt ai ei, sau dacă puilul de cuc singur își îndepărtează frații. De curând, s'a putut preciza, în chip neîndoios, — fotografându-se diferite etape — drama prin care cucul își începe viața.

În cele de mai jos se găsesc notele de observație ale naturalistei Lola Kreutzberg: „9 Iunie.—Am regăsit cuibul. Doamna pitulice clocește sărguitor. Când—vreme de câteva clipe, uitându-și datoria ei de mamă — a binevoit să se mai ducă la plimbare, am putut furișa o privire în cuib. În bună prietenie se găsesc acolo cele două ouă de culoare cenușie deschisă, bălțate, ale pitu-

Linieștea dinaintea furtunei

licei iar lângă ele oul de cuc ceva mai mare și mai întunecat. Ziua ieșirii din coji e apropiată. Oul de cuc e în câteva locuri găurit; de bună seamă cucul va ieși la lumină chiar azi. Pentru că doamna pitulice întârzie puțin, isbutesc — înainte de înapoierea ei să iau o fotografie a ouălor — am putea spune teatrul crimei pentru un album criminal de biologie modernă: „viitorul ucigaș și cele două victime ale sale, câteva ore înainte de naștere“. Când mama pitulice s'a înapoiat, eu mă și retrăsesem și îndepărtasem, pe cât cu putință toate urmele acțiunii mele.

Rămân să locuiesc la han, până când voi face toate fotografiile. Să nădărdum că nu voi fi stingerită de ceilalți oameni în lucrul meu.

10 Iunie. — Am fost chiar acum din nou la câmp; dar doamna pitulice n'a voit să-mi lase câmp liber — oare a simțit vreun pericol? M'am furișat pe cât de ușor mi-a îngăduit-o aparatul, greu, de cinematografiat. Am stat apoi cinci ore ascunsă îndărătul unui copac și am așteptat. Am uitat să spun că cuibul de pitulice nu e fixat — ca alte cuiburi de pasăre — pe o cracă, ci e clădit între mușchi și iarbă, pe pământ

— pare că anume făcut spre a fi cinematografiat. Însfârșit clocitul îndelungat a plictisit pe pitulicea-mamă; dânsa sboară spre a-și căuta soțul, care a uitat să-i aducă hrană, tot la cinci ceasuri, ca de obicei.

Cât e-a plecat m'am și uitat înduntru. În cuib stă — o minune — cucul ieșit din ou încă de ieri, obosit de munca venirei în

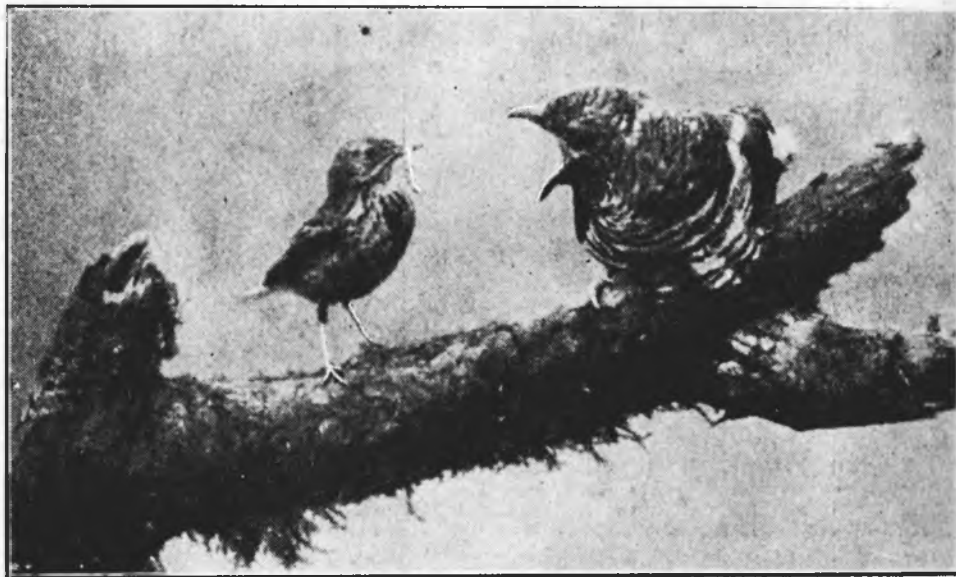

Inceputul dramei

viață. Unul din ouăle pitulice era spart în câteva locuri, cealaltă pitulice era gata să părăsească oul; coaja era plesnită în mai multe bucăți. Biețul trup gotaș se vedea închiruit și ud, suflând greu; tot mereu isbea cu ciocul mic în peretele care-l mai despărțea de libertate. Tocmai când îmi așezasem cu multă dificultate aparatul, bătrâna pitulice se întoarse. Cu ochii plini de groază se uită la mine. „Nu vreau să te sperii, sărmană mamă mică!“ Repede mi-am luat aparatul și stativul pe umăr și m'am retras, renunțând la fotografiere, după cinci ore de așteptare îndelungată. Ce nu e în stare să facă cineva, spre a liniști doi ochi de mamă îngrozită!

11 Iunie. — Azi am avut mai mult noroc. Doamna pitulice era deacum plecată când am sosit; mi se pare că-și spionează soțul necredincios. Cât și trei pasărele sunt dezgolate; cojile de ouă au fost îndepărtate cu grijă de către mamă și cuibul curățat.

În cuibul strîmt copii dorm, neștiutori de soarta lor nefericită. Iau o fotografie a „linieștei înainte de furtună“; păcat că n'am

Fiul nesățios

lual ieri o scenă a dezgolirei din coaje. Astăzi cucul are trei zile. După naturalistul Brehm, instinctul de crimă se naște într-însul în ziua patra. În trei zile apoi distruge

Singur stăpân

tot ce vrea să împartă cu dânsul cuibul și devine apoi, când e singur, un celățean pacinic.

12 Iunie. — M'am sculat odată cu soarele și în câteva minute m'am îmbrăcat, și la orele șase eram afară, la cuib. Să nu-mi scape nimica! Astăzi se hotărăște soarta. Pe câmp totul e ud de rouă. Nu prea e plăcut să stai culcat în iarbă udd! Iar o să dureze ceasuri. Mama pitulice șade cu minte pe cuib; aceasta mă liniștește. Când vreme e de față, toate instinctele criminale ale străinului trebuie să tacă; numai în lipsa ei se poate produce groasnică dramă. Domnul pitulice sboară înfrigurat încoace și încolo; se simte mândru în funcția sa de tată și hrănește și pe mamă și pe copii.

Tot mereu își împinge cucul, care e ceva mai mare, frații de cuib, îndărăt. În felul acesta dânsul capătă aproape toată hrana și forțele sale cresc, văzând cu ochii. E ora zece, și mama nici nu vrea să se miște. Însfârșit, însfârșit îi vine în minte că-și poate ajuta soțul la căutarea hranei. Împreună ei sboară dela cuib. Repede pregătesc totul pentru fotografiat: minunca se poate produce în fiecare clipă. Deabia a plecat mama și cucul cel mic începe să se târască neliniștit în cuib. Deodată își rădă spatele larg, cărnos sub un pui de pitulice. Încep și una din casetele mele nu merge, totdeauna în clipa hotărâtoare se produce un accident! Să fii liniștită! Depinde de nervii mei dacă voi face sau nu o fotografie bună.

Acum, mica ființă gotașă, oarbă și-a luat în spinare fratele vitreg — eu am început să cinematografiez — cu băgare de seamă cucul se apropie, cu povara sa, de marginea cuibului. Se încleștează cu amândouă picioarele de crenguțele din fund, și acum începe lupta pe viață și pe moarte.

Incel, cu puteri de necrezut, se ridică; victima lui se găsește pe marginea din afară. Iși deschide ciocul și țipă cât poate de tare; fratele din cuib se vaită și el. Cucul își continuă neturburat opera; își împinge victima tot mai departe — la ce folosește orice opunere? Puiul de pitulice e deacum dincolo de marginea cuibului. Se apără cum poate; se luptă amândoi. Aripile golașe ale cucului par brațe. Ei luptă până când își istovesc puterile. Unde sunt

Inainte de a-si lua zborul

părinții, decît nu vin în ajutorul copiilor lor?

Cucul a învins. Puiul de pitulice nu se mai apără; el stă afară din cuib, sub ra-

După 3 săptămâni

zele dogoritoare ale soarelui de Iunie. În câteva ore va fi mort. Învingătorul se trage îndărăt în cuib; se clatină de oboseală, și totuși opera lui nu-i împlinită. Cu forțele încordate se îndreaptă către al doilea frate. Și acesta, cu toată împotrivirea e ridicat în sus și dat afară—amândoi stau acum dincolo de marginea cuibului și nu mai încearcă o opunere zădarnică. Ucigașul se lădăște iar înapoi, în fundul cuibului, care-i aparține acum pe deplin.

Vin înapoi părinții; amândoi aduc hrană. Cucul își desface larg ciocul și primește totul singur.

E de necrezut: instinctul de mamă nu există! Părinții nici nu observă victimele depe marginea cuibului — pe copiii lor cari mor! Ei hrănesc pe cuc, parazitul din cuibul lor; forța brutală a învins. Părinții sboară spre a aduce m'reu hrană pentru cel nesățios. Fotografiile sunt gata, sguđuită mă întorc acasă. Nu pot înțelege soarta. La ce-ar folosi să pun îndărăt în cuib, pe cei doi în agonie? Măine ei ar fi iar

dați afară și la ce bun să prelungesc moartea aceasta îngrozitoare?

15 Iunie. — Trei zile n'am mai fost la cuib; nu pot uita drama la care am asistat aci. Astăzi mai iau o fotografie a cucului. Au început să-i dea pene; curând va fi tot atât de mare ca și părinții săi adoptivi.

Victimele n'au mai lăsat nic o urmă, de bună seamă au căzut depe marginea cuibului în iarbă. Nu pot să-i caut, căci părinții mă observă de pe copacul apropiat. Nu vreau să-i înspăimânt zădarnic și mă grăbesc să-mi termin filmul. Trebuie să plec înapoi la Berlin.

5 Iulie. — Cucul are astăzi trei săptămâni; Am venit iar la Spandau să-l cinematografiez înainte de primul sbor. Acum pricep de ce natura l'a sortit să fie ucigaș; cuibul de pitulice ar fi fost mic pentru cele trei păsărele, cucul singur îl umple.

Și nici puterile părinților n'ar fi fost îndestulătoare spre a strânge hrană la căleși trei. Astfel natura vrea să-și apere unul dintre copii cu jertfa celorlalți.

Renul și premiul de literatură Goncourt

Se știe că frații Goncourt murind, au instituit un premiu pentru cea mai bună carte de literatură, apărută în fiecare an în Franța.

Anul acesta premiul a fost luat de un tânăr romancier Maurice Bedel, cu faimoasa sa carte: „Jérôme, 60° latitude Nord”, faimoasă prin factura la care a dat loc după apariția ei. Pe de o parte norvegienii, — căci despre ei era vorba în roman — scandalizați, că un strein le-a interpretat temperamentul într'un mod prea arbitrar, punându-le femeile într'o lumină de moralitate... nu prea morală, iar pe de altă parte ceilalți nenorocoși ai premiului, strigând, că nu tocmai Maurice Bedel ar fi meritat să fie laureat.

Iată însă acum un epilog nostim al acestei decernări de premiu.

Primarul unei comune din Franța, care încearcă să aclimatizeze în munții din departamentul Haute-Savoie, pe renii polului Nord, în amintirea cărții lui Maurice Bedel botezase un ren-mascăl, cu numele de Jérôme.

Intr'o bună dimineață observă că Jérôme rupsese gardul terenului în care era închis, luând drumul pădurilor.

Orgoliu? Elan romantic? Nevoie... literară de a evada? Cine știe! Jérôme nu poate însă fi nicăeri găsit iar primarul disperat se întrebă:

— „Ce-i lipsea oare? Aranjasem așa de bine terenul încât te puteai crede, pe bună dreptate la pol.

Un turist trecând pe acolo și auzindu-i plângerile, îi răspunse cu un aer de cea mai perfectă candoare:

— „Ce-i lipsea? Firește, 60° lititudinii nord!”.

Papagalul lui Napoleon

LONDRA. — Acum câteva zile a fost călcat de o trăsură ce trecea în goana căilor, prin orașelul Brighton, un papagal.

Și despre acest papagal au scris apoi ziarele din toată lumea. Banalul accident punea capăt unei vietăți, pe care o mângăiasă de atâtea ori marele corsician, Napoleon I.

Papagalul, un dar al consulului Massena, fusese distracția cea mai plăcută a genialului războinic, în orele sale de destindere intelectuală.

Ajuns la respectabila vârstă de 180 ani, colorata și guraliva pasăre, își ducea tihnit bătrânețele într'un cochet collage englezesc, când roțile unei trăsurii și copitele unor cai, i-au pus capăt vieții.

Singura survivantă a vremurilor napoleoniene, a rămas acum broasca țestoasă din insula exilului, Sf-ta Elena.

Noul pensionar al grădinei zoologice din Berlin

Figura expresivă a noului urangutan din grădina zoologică din Berlin

Femina

Soțiile aviatorilor care au trecut Oceanul, pe bordul vaporului „Dresda”, îndreptându-se spre New-York.

Dela stânga la dreapta: Doamna Violeta Fitzmaurice, fetița ei Patricia și d-na Elfride Köhl.

Ce se poartă

Se poartă fulare de toate culorile și în cele mai variate combinații. E foarte șic armonizarea fularului cu pălăria.

Sunt la modă gulerele și manșetele cu

chenar sau în falduri, ajurate sau garnisite cu benzi.

Pălăria modernă e în genere mică, strânsă pe cap și are o garnitură de flori sau ornamente de pene.

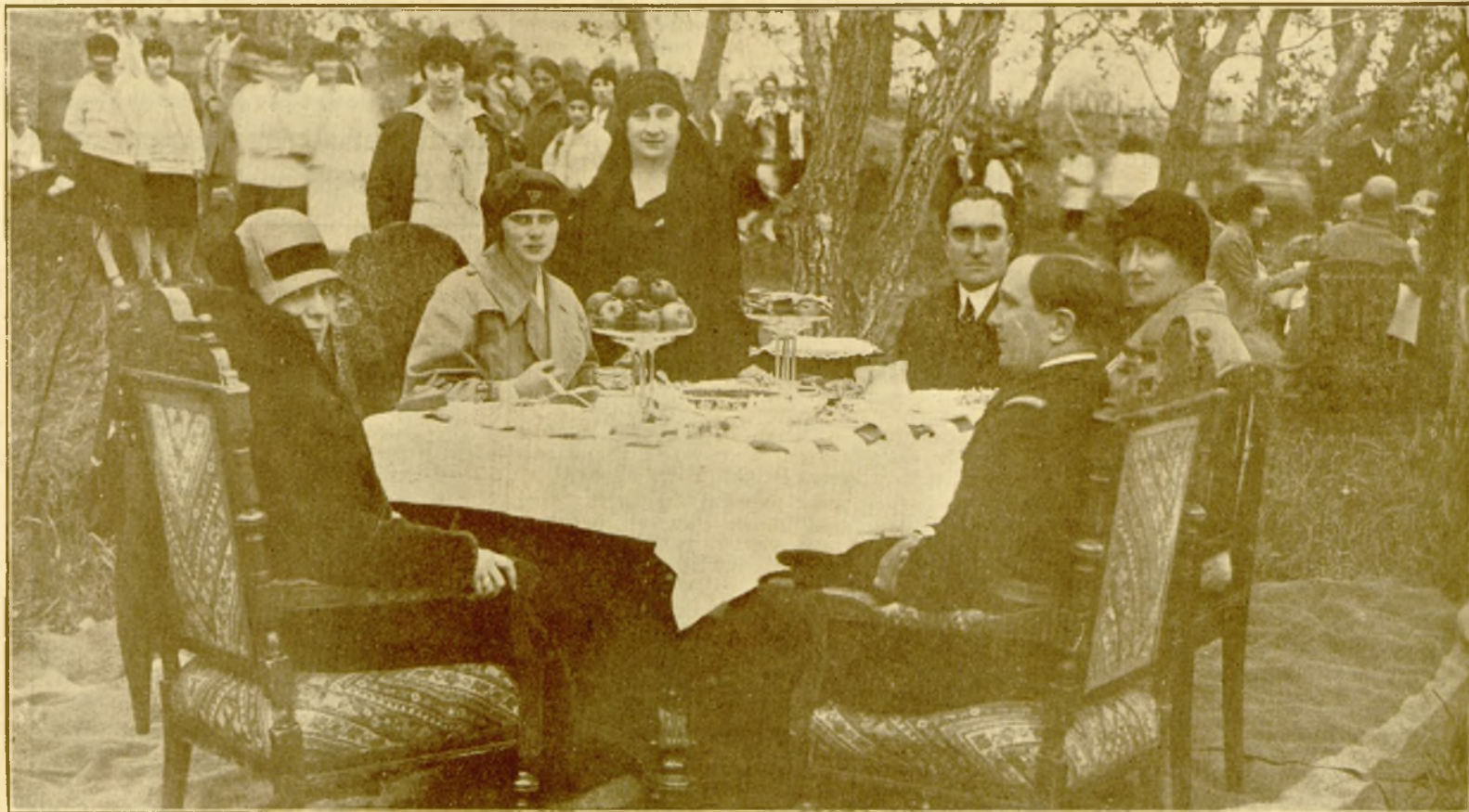
Pantoful elegant e de piele în două culori de contrast. Pentru seara combinația crepe-de-chine-ului cu chevreau argintiu sau mătase cu pantofi aurii e cât se poate de distins.

Ciorapii în timpul zilei au tot coloarea marou deschis până la galben-pai. Pentru rochia de seară ciorapul e preferabil să

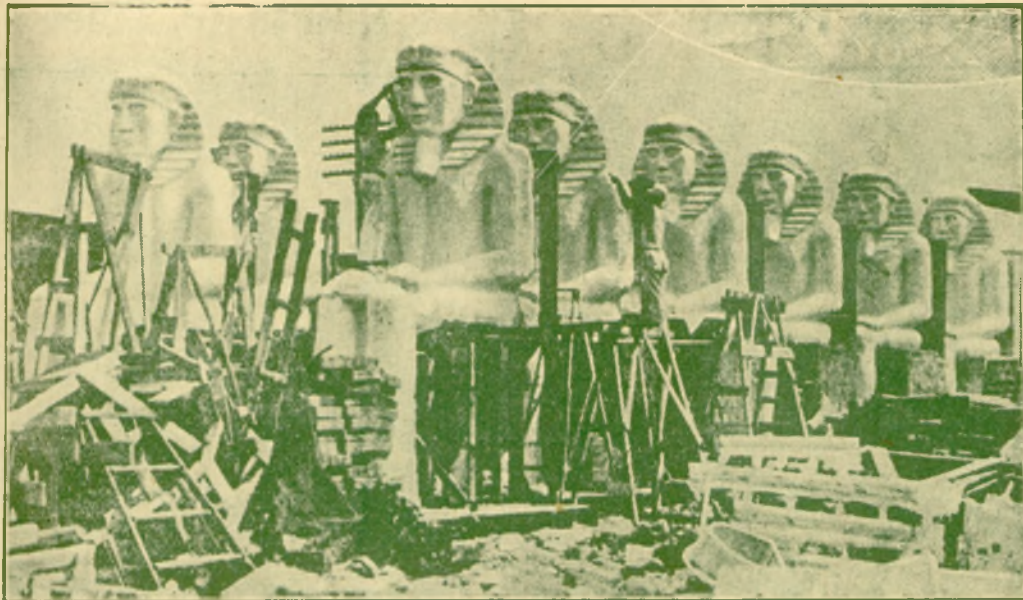
aibe o culoare corespunzătoare rochiei. Pentru după amiază este elegantă mantila din mătase moirée neagră.

A. S. Principesa Ileana la Iași

A. S. Principesa Ileana, a făcut o vizită Iașilor. Fotografia noastră a fost luată pe când A. S. se găsea la masă, la ferma d-lui gen. Saragoiu, împreună cu d-na Alice Voinescu, d-na și d. gen. Saragoiu, d. aghiotant Păiș și d. Mircea Bădărău, prefectul poliției Iași

AMERICANISME: Veneția nu mai e la modă și la Miami se încearcă — ce nu se poate face cu ajutorul dolarilor — să se dea plajei un aspect egiptean. Transporturi de piramide, sfinxii și alte opere egiptene pentru decorațiune, sosesc mereu.

Raidul unei rândunici

Peste 4000 de km. cu un mesagiu

Toamna, trecută, când au plecat rânduncelele, un mișier din Sain-Avald, Lorena, (Franța), a fixat sub aripa unei rândunici, care își avea cuibul sub strășina locuinței sale, un bileț, pe care scrisese următoarele:

„In timpul verii lui 1927, am locuit la d. A. R., la Saint-Avald, Franța și trebuie să-i duc la înapoarea mea, știri despre țara unde am fost”.

Mesagera s'a înapoiat acum. Și-a adus răspunsul următor:

„Mi-am durat cuibul, în timpul absenței mele, la d. avocat Jordonnyer Joseph Bady, în insula Martinica. Acesta mă însărcinează să transmit salutările mele, cele mai sincere, fostului meu proprietar... de locuință”.

Nu a făcut un frumos raid transatlantic rândunica din Saint-Avald?

NU SUNT PEDEPSIȚI, ci sunt picioarele unor atleți ai dansului, din Mombaso, pe coasta de est a Africii. Aceștia, spre a-și încerca rezistența maximă, își leagă de fluerul piciorului, cutii de tinichea, umplute cu pietre grele.

Chinezoaica Suravo Tchang a fost numită președintă a tribunalului din Shanghai.

Inconjurul lumii în 33 zile

Cei doi concurenți japonezi cari au întreprins în același timp câte o călătorie înconjurul lumii plecând din Tokio în două direcții opuse, au sosit acasă. Cel dintâi și-a isprăvit călătoria Toișiro Araki, care a întreprins în 33 zile 16 ore și 26 minute, în direcția west-est, câștigând circa 4 zile față de rivalul său.

Itinerariul a fost: Tokio—San-Francisco—New-York—Franța—Rusia—Tokio. Cei doi concurenți s'au întâlnit pe drum la Berlin.

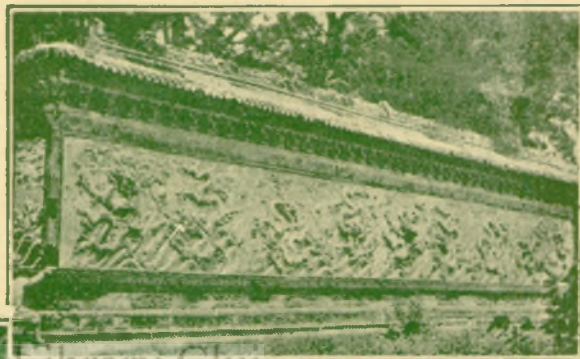
„Zidul Spiritului” în Pei-Hu

În palatul de larnă din Pecking, dincolo de „Marea de aur”, se înalță, între templele dărâmate, zidul spiritelor.

Făcut din porțelan, cu balauri colorați, pe un fond de stânci albastre pe marea verde, acest zid e o operă unică în felul ei.

Zidul, odinioară, făcea parte dintr'un templu. Dar fiindcă, în China, totul se lasă în ruină, afară de acest zid, n'a mai rămas nimic din opera arhitectonică de odinioară.

Un haos de sfărâmături a cărămizilor de porțelan auriu e tot ce persistă din splendoarea de altă dată.

Războiul din extremul Orient

Avantgarda trupelor chinezești la post, cu mitraliere

Miliție chinezească în marș

4.000 mile ca „epurele“

Se știe că vapoarele și căile ferate engleze au dat numele de „epure” pasagerilor cari călătoresc ascunși și fără bilet. Vaporul „Ducea Cecilia”, a plecat din Melbourne, la Cardiff (Australia-Anglia) cu intenția să nu se oprească pe drum, în nici un port.

Această intenție anunțată în presă, a ispilit o fată de 22 ani, pe australianca Gene Jaimn, care a reușit să se furișeze pe vapor și să se ascundă între butoaie și saci.

Trei zile, dela plecarea vaporului, Jaimn rămânea fără hrană. Când începuse furtuna, fata, temându-se să nu fie strivită de butoaiele rostogolite, a eșil din ascunzișul ei. Comandantul vasului n'a avut încotro: nu putea spre a debarca fata să se oprească în vreun port pe drum. Și astfel Jaimn a călătorit gratuit 4.000 mile până în Anglia; lucru care era de mult visul ei irealizabil...

600 miri din America

La Pireu Grecia, au sosit 600 de tineri greci-americani, toți îmbrăcați la fel: pantaloni albi, haine albastre, cu fesuri pe cap, — membrii ai organizației naționale grecești din Statele-Unite. Scopul vizitei: să cunoască fetele cu care au angajat până acum o lungă și vie corespondență. Dacă acele fete corespund fotografiilor trimise de ele în America și dacă au într'adevăr însușirile schițate prin scrisori, atunci excursiunea celor 600 în Grecia se va încheia cu numeroase căsătorii.

— Fetele americane nu ne convin, — a declarat un frunțos al acestui batalion de miri, — sunt pretențioase, ușurlice și cochele. Nu sunt după gustul nostru. Am visat mereu la o fată drăguță, calmă, cu părul lung și fără roșu pe buze de dimineață. De un an duc corespondență cu o elină care, sper, corespunde idealului meu. După fotografie — e frumoasă; am trecut oceanul singur dar, poate, îl voi mai trece înapoi, cu dânsa...

Acelaș gând au și ceilalți 599 de tineri.

Știința în Tibet

UN COUÉ TIBETAN: Un medic din Lama, care-și tămăduie „la sigur” pacienții ce i se încredințează, prin sunete de trompetă și de tobă. Astfel sunt gonite spiritele rele și boala.

Aurul nu strânge totdeauna legăturile între soți

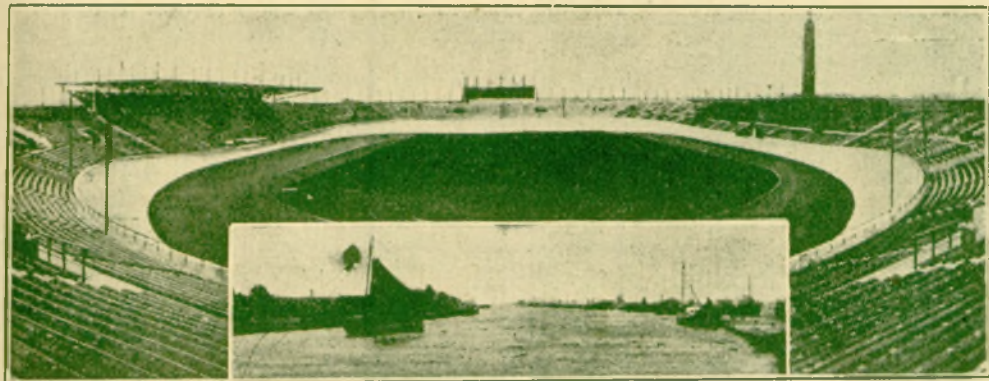
Bogata Barbara Nichols, născută Vanderbilt, al cărui bărbat a cerut tribunalului din New-York divorțul, pentru extravaganta pe care o manifestă soția sa.

Cronica științifică

Astronomul american Chapley a găsit centrul Universului și afirmă că lumina ce pornește dela acest centru are nevoie de 52 mii de ani pentru a ajunge până la noi.

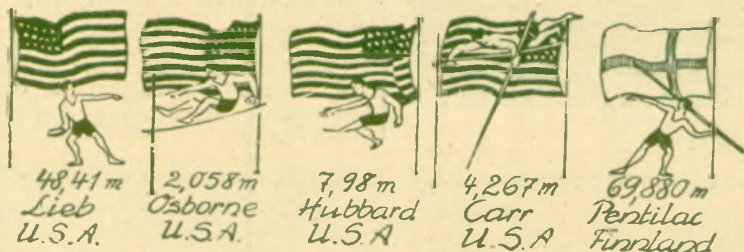
Inainte de Olimpiada dela Amsterdam

A IX-a Olimpiadă la Amsterdam

Vedere generală a stadionului dela Amsterdam. In mijloc, dedesubt, Canalul Sloden, locul unde vor avea loc întrecerile de vâsliț.

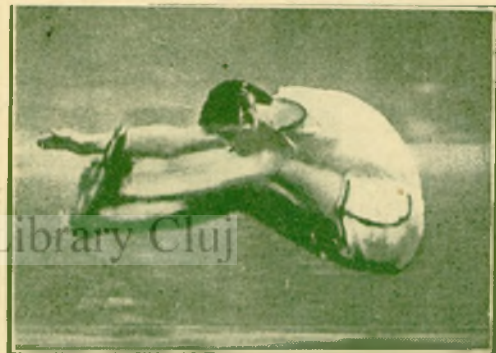
Pronosticuri pentru Olimpiadă

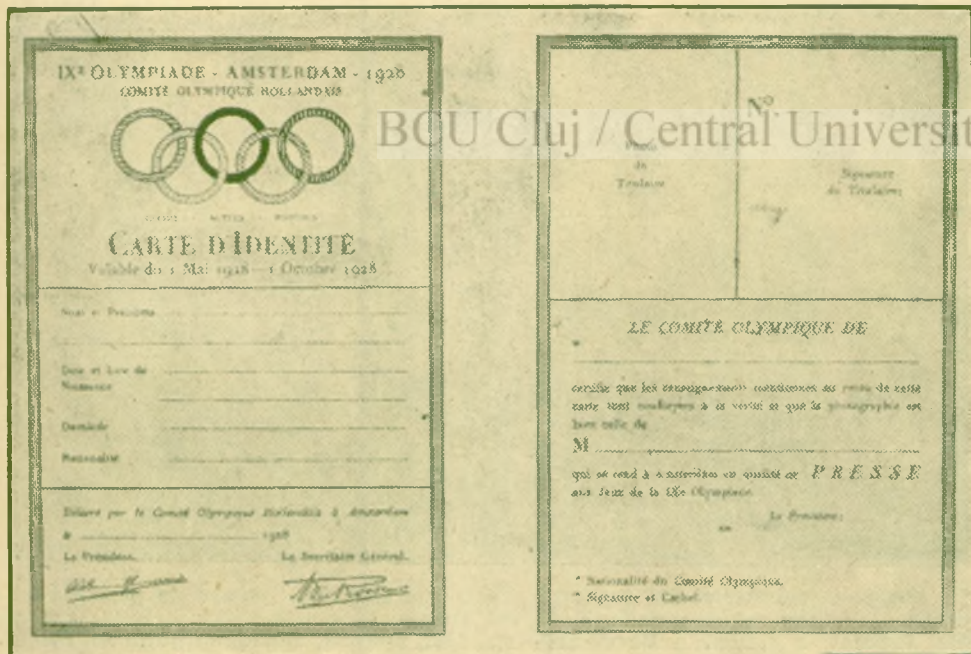
Un tablou indicând pe cei cu mai multe șanse în aruncarea discului, saltul în înălțime, salt în lungime, săritura cu prăjina și aruncarea suliței, la Olimpiada dela Amsterdam.

Și femeile se antrenează pentru Olimpiade: Americana Henriette Bowen, una dintre cele mai bune atlete ușoare, exercitându-se, la San Francisco, în alergarea cu obstacole

Antrenament pentru Olimpiadă : o săritură impecabilă, a cunoscutului englez J. Simpson

Legitimația comitetului pentru participanții la jocurile olimpice înlocuiește pașaportul. Ilustrația noastră reprezintă ambele fețe ale legitimației.

Jack Dempsey bigam !

America, patria senzaționalului, este pătrunsă de un nou fior : idolul ei, ex-campionul pugilismului mondial, Jack Dempsey, este acuzat de bigamie. Actualmente este fericitul soț al delicioasei stele de cineria Estelle Taylor, a doua consoartă a boxerului.

Dempsey a fost însurat în 1919 cu o doamnă Gate, care, după anumite relatări, ar fi pierit, în flăcările unui incendiu, în Mexic. Nu mică a fost surprinderea lui însă, când fosta-i soție, i se infățișă, nu cu prilejul unei ședințe de spiritism, ci în timpul unui antrenament de box, anun-

tându-l că va fi tradus în fața instanțelor judiciare, pentru bigamie.

În adevăr, „Jack” știindu-și soția pe celalalte țărâmurii, nu s'a gândit să scoată spre a i-o expedia dincolo — o copie după sentința de divorț, pronunțată conform legilor americane. Procedura despărțirii nefiind deci completă, sentința este atacabilă.

Fostul campion, care se simte minunat în compania actualei sale tovarășe de viață, nu pare dispus a furniza amănunte asupra incidentului. Tribunalele au prilej să stabilească o jurisprudență interesantă.

Balonul cu care Nobile face călătoria la Polul Nord, „Italia”, a aterisat în ziua de 11 Mai în ținutul în mare parte necunoscut: țara lui Nicolae al II-lea sau țara lui Lenin. De aci nava aeriană se va înapoia la Kingsbay, care e baza de pornire a lui Nobile și se va îndrepta apoi spre Polul Nord.

Primăvara

Renumita artistă de cinema Elisabeta Pinajeff

ȘTIȚI CĂ:

Bernard Shaw, marele dramaturg englez a împlinit 72 ani, și cu toate acestea e cel mai spiritual om al țării sale?
* * *

Mătasea vegetală, descoperită în secolul trecut, a fost țesută și expusă pentru prima oară, la Londra, în anul 1885?
* * *

Primul barometru a fost construit de filosoful și matematicianul 'Evangelista Torricelli, care a trăit dela 1605 până la 1647.
* * *

Primul rege al israeliților a fost Saul.
* * *

Mormântul lui Jean-Jacques Rousseau se află din Decembrie 1897, la Pantheonul de la Paris.
* * *

Eroina titulară din opera „Muta dela Portici”, nu are nici de cântat, nici de vorbit.
* * *

Sara, soția lui Abraham, e singura femeie, a cărei vârstă e arătată în Biblie.
* * *

Numele de Alah vine dela Al Ilahu, care înseamnă „divinitate”.
* * *

Mahomedanii sunt împărțiți în suniți și șiiți.
* * *

Faimoasa Armada, flota de război a Spaniei, distrusă de englezi, se compunea din 129 unități, iar aceia a rivalei sale numai din 80 vase.

O frunză de rochie

Josephine Backer, care-și acoperă goliciunea numai c'o pană de struț, n'ar fi mulțumită dacă i s'ar oferi în loc, această frunză de palmier care crește în Sumatra.

În această frunză e destulă materie spre a croi o rochie, nu dintre cele moderne, cari mai mult descoperă, decât acoperă, ci dintre cele vechi, lungă și cu mâneci.

E adevărat că rochia n'ar fi prea trainică.

Reginele frumuseții din șapte țări întrunite la Paris, înainte de plecarea lor în America, la concursul internațional de frumusețe. Dela stânga la dreapta: reprezentanța Franței, a Italiei, a Germaniei, Angliei, Spaniei, Luxemburgului și Belgiei.

Incercări literare

AVIATOR

Aviator plin de avânt
Spre cer mă 'nalț în sbor
Disprețuiesc târâtul pe pământ
Și nu mă tem că mor.

Ca gândul totdeauna dus
Eu am un singur dor
Să sbor mai repede, mai sus,
Și nu mă tem că mor.

Lăsând helicea să mă poarte
Prin spații fără nor,
Pândit necontenit de moarte
Eu nu mă tem că mor.

Pe drumul dintre cer și mare,
Necontenit eu vreau să sbor
Și 'n drumul meu spre soare,
Eu nu mă tem că mor.

Se 'ntâmplă însă câteodată,
Pe sus, în față să-mi apară,
Un chip iubit de față
Și moartea mă 'nșioară.

Înșiorat atunci nespus
De moarte mă feresc
Căci chipul ei pe sus
Îmi cere să trăiesc.

de elev av. PENESCU GH. PETRU

Decadența foot-ball-ului românesc

CONSTATĂRI

Foot-ball-ul românesc, înregistrează, în ultimii ani un fenomen curios: din cauze cari nu au format încă obiectul de preocupare al forurilor competente, sportul balonului rotund înregistrează un simptomat regres, manifestat în deosebi prin afluența redusă care împetritează tribunale, de pe arenele altădată neîncăpătoare. Faptul necesită o analiză amănunțită.

Criza o constituie, după aparențe perioada de tranziție de la amatorismul mascat, existent în multe centre din România, la un profesionism vădit. Pilde multiple ne-au oferit diversele națiuni continentale, astfel că negarea cauzelor cari produc aceste efecte nu prezintă suficientă cheazășie de teme. În adevăr, o seamă de jucători băștinași au părăsit patria, atrași de-o pildă, de mirajul ofertelor ademenitoare din străinătate. În țară, prea puține echipe „amatoare” își permit luxul retribuției unui jucător de circa 20.000 lei lunar. Astfel s'a renunțat în majoritatea cazurilor la serviciile unor vedete importante, diminuându-se carburajia echipelor. În atari condițiuni aducerea în țară a unor adversari redutabili, de clasă superioară, devine discreditantă. Publicul, căruia într-o vreme

când entuziasmul ajunsese la paroxism i s'au oferit spectacole extraordinare și jucători consacrați, în concertul european, nu mai acceptă un match de calitate obișnuită, simpurile sale necesitând diversiuni mai excitante. Din aceleași motive partidele denumite oficiale, desfășurate cu regularitate matematică, nu au darul să-i satisfacă cerințele. Capriciul masei imprimă epoci străduința spre progres, spre oferirea unor reprezentații periodice superioare.

Profesionismul, mercantilizarea sportului, atâta vreme cât acesta — eronat pripeut de masse — este în funcție numai de contribuția materială a spectatorului, devine un mijloc salutar de regenerare. În realitate el este o ficțiune, un surogat care contribuie și mai vârtos la îndepărtarea de idealul sportiv.

Actualmente, în ciclul evolutiv, ne aflăm la tranziția, care provoacă această criză.

După introducerea și experimentarea profesionismului, vom avea prilej a constata și veracitatea ultimei aserțiuni. Cazul este însă în funcție de timp, de foarte mult timp.

Vom avea puțința să revenim.

A. V.

Foot-ball-ul la Olimpiada din Amsterdam

Cei 11 campioni ai Americii de Sud sunt argentinienii, cari au sosit în Europa de câteva săptămâni și se antrenează aci. Ei par a fi favoriții la Amsterdam, întrucât în țara lor au bătut Uruguay-ul, campioana de până acum.

La alergările de cai

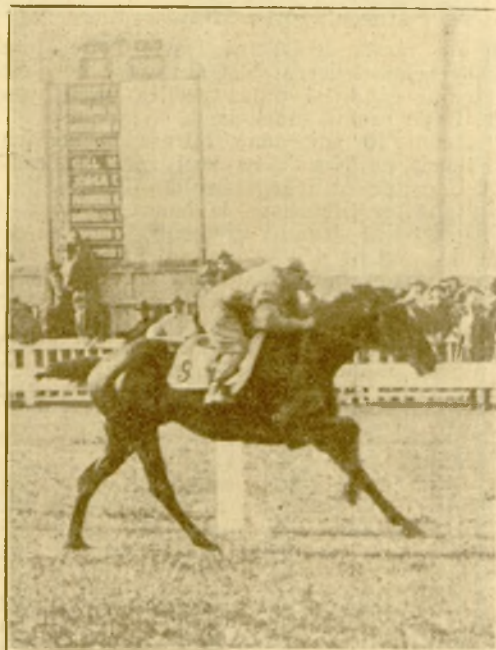
Publicul la alergarea Derby-ului

Cel mai bun jucător de foot-ball

Negrul Andrade, care în olimpiada din 1924, ca forward de dreapta, în echipa Uruguay, a fost cel mai bun jucător din toate echipele celor 22 națiuni concurente. Anul acesta Andrade va juca din nou.

Derby-ul pe Hipodromul dela Băneasa

Pe hipodromul dela Băneasa (București), s'a alergat săptămâna trecută premiul „Derby”, cea mai importantă cursă de cai. Fotografia noastră înfățișează pe învingător, jockeyul Csilag pe calul Ghiaur (grajdul Marghiloman).

Și în cele din urmă, ce s'a întâmplat?

NOUL CONCURS ORIGINAL AL „REALITĂȚII ILUSTRATE”

După succesul extraordinar pe care l'a avut concursul nostru: „Salvați pe un nevinovat de la moarte!” și celelalte concursuri ulterioare instituim acum un nou concurs care suntem încredințați că se va bucura de o primire nu mai puțin entuziasată din partea cititorilor: „Și în cele din urmă ce se întâmplă?”

Această întrebare mi-a fost pusă de un prieten nerăbdător, căruia îi istorisesc povestea de mai la vale. Și întrebarea ne-

răbdătoare a avut darul să ne sugereze ideea concursului de azi.

„Găsește singur sfârșitul logic al întâmplărei! — am răspuns prietenului meu; și voi dragi cititori desnodământul necesar al nuvelei noastre.

Dacă am fi în Anglia, țara cu valută forte, v'am oferi în lire sterline premiul pe care Banca de Nord îl acordă celui ce va descoperi pe un Prite. Mai săraci vom premia răspunsul cel mai bun cu aceeaș

sumă în lei. Premiul al doilea va fi de 1000 lei; al treilea de 500.

Alte șapte premii vor consta din cărți. Intre răspunsuri identice hotărâse sortii. Se va ține seamă nu numai de fond dar și de forma răspunsului.

Concursul începe Duminică 20 Mai și se termină la 1 Iunie. Alegerea celor mai bune răspunsuri se va face până la 10 Iunie, iar rezultatul concursului se va publica în numărul 22 al revistei, după 15 Iunie.

Soluțiile se vor trimite pe adresa: „Realitatea Ilustrată, Str. Sărindar 7, București”.

La vârsta de 30 ani, David Prite ajunge prim casier al băncii. Sosise deci momentul când își putea realiza planul pregătit de vreme îndelungată.

Acum 10 ani, când intrase în serviciul „Băncii de Nord”, ca registrator al casieriei, comitetul „Societății de Construcție a canalelor” depusese, la bancă, o sumă de 800.000 lire sterline. Fire răbdătoare și metodică, vreme de un deceniu, Prite s'a exercitat să prefacă semnătura directorului aceluia comitet, și în cele din urmă izbuti cu o perfecțiune uimitoare.

O săptămână după ce fusese avansat, Prite înlocui modelul semnăturii originale, cu semnătura falsificată, adică cea scrisă de propria-i mână.

Banca rămase astfel în posesiunea unei iscălituri false.

După aceea Prite începu să scoată din banii „Comitetului”, câte 2000 până la 3000 lire, trimițându-i de fiecare dată pe la diferite bănci provinciale, în contul său propriu.

Desigur că jocul acesta periculos nu putea dura multă vreme; dar nici Prite nu era omul care să nu știe când trebuie să se oprească. În două luni dânsul avea 55 mii lire sterline, plasate pe seama lui. Era mulțumit. Prite era singur pe lume și n'avea legături cu nimeni. Dobânda sumei pe care și-o „agonisise”, din banii Comitetului, îi asigură o viață liniștită.

Imediat ce-și rotunji suma, Prite ceru un concediu, de 14 zile. Până la noul bilanț lu-

nar avea înaintea sa 30 zile, și până atunci nu era nici un pericol ca fraudă să poată fi descoperită.

În concediu, Prite plecă împreună cu prietenul său, tânărul Robert Ferril, nepotul directorului general al Băncii și ajutor de casier. Robert ținea foarte mult la Prite și colegii spuneau în glumă că după bancă, Robert iubește mai mult pe lume pe David Prite.

Cei doi prieteni plecară în munți și voiau să-și petreacă zilele de concediu făcând excursiuni, vânatoare, tenis și distrându-se cum se cuvine unor tineri serioși.

A doua zi însă, după ce descinseseră într'un hotel luxos, David intră în odaia lui Robert și îi arătă o telegramă cu următorul conținut:

„Marry rănită accident automobil. Rog vino imediat. Ana Damby”.

— Cine e Marry? întrebă Robert.

— Logodnica mea, răspuse David scurt.

Robert se simțea jignit că David îi ascunsese faptul că are o logodnică, totuși se despărți prietenește de Prite, care-i spuse:

— Cred că nu e nimic serios. D-nei Damby îi place să exagereze. Dacă nu-i grav, mă înapoiez în 2 zile. În tot cazul îți voi scrie... * * *

Lui Prite i-au fost suficiente două zile ca să-și adune banii dela cele câteva bănci și să se imbarce apoi pe un vapor, care pleca în America de Sud.

A avut grije, înainte de plecare, să-și schimbe pe cât posibil înfățișarea. Dânsul era de statură mijlocie, cam uscățiv, cu o culoare a feței pământie, cu mustața mare, care-i acoperea buzele.

Pe vapor a apărut cu mustața rasă și se lupta să-și schimbe toate „semnalmentele”. Astfel bunăoară cei doi negi mici, pe cari îi avea deasupra sprâncenilor reușise să-i acopere cu părul roșcat, pe care-l tot rădea, spre a crește mai mare. Își luase o pereche de ochelari înrâmați și, decum ajunse la Montevideo, își procură câteva perechi de ghete, fasonate de un ortopedist. Deși tocurile epăreau tot atât de joase ca la ghetele obișnuite, înăuntrul lor avea o talpă, care-l înălța considerabil. Își schimbă și costumul, pe care de obicei îl purta de culoare întunecată. Deasemenea în locul gulerului înalt și drept, îmbrăcase acum unul înalt și jos. Aproape vegetarian, și astfel slab, începu să mănânce multă carne, ceea ce-i produse în curând un pântec respectabil. Își tunse părul și-l purta acum lins și tras îndărăt, spre ceafă. Devenise în definitiv cu totul altul, și nimeni n'ar mai fi cunoscut, după 10 săptămâni, decând se stabilise în Montevideo, în barbatul relativ înalt, ras, cu burtă, purtând ochelari și pieptănat lins, îmbrăcat în haine deschise, pe Prite, casierul Băncii de Nord, cel de statură mijlocie, slab, cu mustața stufoasă, și lungă, cu sprâncene groase, și îmbrăcat în haine întunecate.

• • •

Când se crezu destul de transformal, Prite se gândi să plece îndărăt, în Anglia. Deși căutat în toate porturile, și pe toate vapoarele, el putu sosi foarte liniștit la Londra. Ajuns aci străbătu orașul, până la o gară din partea opusă și luând trenul ajunse în lângășorul pe care și-l alesese, că să-și petreacă viața liniștită, visată de dânsul de atâția ani... * * *

Robert Ferril după ce-a petrecut câteva zile la hotelul unde descinsese, împreună cu Prite, neprimind nici o veste dela prietenul său, s'a înapoiat la Londra și a povestit unchiului său — directorul general — nenorocirea care se abătuse asupra casierului șel.

S'au mai scurs două săptămâni și Prite nu s'a înapoiat. S'a făcut bilanțul lunar și totul a eșit la iveală.

Președintele Comitetului „Societății de construcție a canalelor”, când auzi despre sumele pe care le-ar fi ridicat, veni imediat la bancă și dovedi repede, că se dăduse o lovitură.

Pentru bancă, chiar dacă suma nu era prea mare, neplăcerea scandalului impunea să se facă totul, pentruca vinovatul să fie pedepsit. Într'adevăr această instituție care dura de 128 ani se bucura de o reputație deosebit de bună, tocmai din pricina funcționarilor cinstiți, pe care-i avea.

Comitetul Canalelor a fost despăgubit și o întreagă armată de detectivi a fost mobilizată, pentru prinderea lui Prite.

Dar Robert a avut ideea cea mai bună: dânsul a propus unchiului său ca, în cronica ilustrată a evenimentelor, produsă săp-

tămânal în fața publicului, de casa de filme „Iridessohn”, să se dea timp mai îndelungat, semnamentele lui Prite. În felul acesta, loși spectatorii cinematografelor deveneau tot atâția dedectivi, cari să pună sub urmărire pe casierul delapidator.

Trecuseră 10 zile de când Prite se stabilise în micul său târgușor, când, după ce jucase tenis și luase masa, la hotelul unde stătea, se hotărî să se ducă la cinematograful. După 2—3 tablouri din jurnalul săptămânal, de odată apărură o inscripție, care avu darul să emoționeze pe Prite:

„Il cunoașteți? Il chiamă David Prite, a furat dela Banca de Nord 55.000 lire sterline. Cine-l va prinde, va primi 3.000 lire. Puteți deci câștiga această sumă, dacă veți fi cât de puțin atenți.

„Desigur că el și-a schimbat înfățișarea. Era stângaci și căula să lucreze cu mâna dreaptă. Dar când e emoțional, sau mâniaț, mișcă, fără voce, mâna stângă. Așa se întâmplă când joacă golf, sau cărți.

„Poate chiar în clipa aceasta se află alături de dv. Fiți atenți, și veți putea câștiga 3.000 lire”.

A doua zi, ziarele au fost pline cu această inovație. Deasemenia s'a discutat mult noul sistem de a prinde pe criminali, și la clubul pe care-l frecuenta Prite. Dânsul nu se prea simțea în apele lui, gândindu-se că de aci înainte va fi nevoit să se supravegheze, ca nu cumva la jocul de cărți să întrebuițeze mâna stângă și să fie descoperit.

Peste o săptămână se duse din nou la cinematograful și regăsi însemnarea care-l interesa:

„Il cunoașteți?” Urma apoi textul din săptămâna trecută, însă cu un mic adaos:

„Dânsul are obiceiul să-și frece fruntea cu dosul mâinii, ceiace nu prea obișnuiesc ceilalți oameni. Fiți deci atenți! Poate că tocmai în această clipă se află lângă dv.”.

Prite a fost cuprins de mare emoție. Într'adevăr dânsul are acest obicei, și astfel va putea fi prins.

Aceste anunțuri au făcut ocolul Anglie și mai bine de un milion de detectivi amatori caută să găsească un stângaci, care-și freacă fruntea cu dosul palmei...

În săptămâna următoare, anunțului precedent i s'au mai adăugat o serie de amănunte:

„Are obiceiul să sucească șervetul cu a mândouă mâinile, când mănâncă. Fiți deci atenți, e vorba să câștigați 3.000 de lire sterline”.

Prite venea acuma regulat la cinematograful, în fiecare Luni. Iși ținea mâinile în buzunar, iar mâna stângă și-o înfășura în batistă, pentruca nu cumva, întâmplător, să-și frece fruntea. El nu mai obișnuia să mănânce decât în odaia lui.

Iarăși putu să citească anunțul vechi:

„Il cunoașteți?”, unde după lunga expunere, a tuturor semnamentelor și deprinderilor sale, se mai adăogase:

„Vocea lui e de bariton, dar când se mânie ridică glasul cu o octavă mai sus, și țipă ca un tenor.

„David Prite sforăie când doarme, dealtfel ca mulți alți oameni. Sforăitul său ar, însă o particularitate: începe ca un sforăit obișnuit, dar se termină în mod comic, șue rător și strident. Fiți deci atenți! acest sforăit vă poate aduce cele 3000 de lire sterline!”.

Prite știa că pereții odăii lui sunt foarte subțiri. Deaceia seara, când s'a culcat, și întors pe o coastă, — pentrucă i se spusese că numai cei cari dorm pe spate sforăie, — și și-a legat brațul drept, de marginea patului, așa ca să nu se poată întoarce. Deasemenia fiindcă știa că cine doarme e gura închisă nu sforăie, și-a legat gura, cu un ștergar.

Era extrem de incomod și toată noaptea nu putu să adoarmă. Deabia în zorii zilei căzu într'un somn greu și, când se trezi, era întins pe spate, și cu gura deschisă!

Se coborî foarte îngândurat, în hall-ul hotelului. Un prieten îl întâmpină și îi spuse în glumă:

„Noroc că ești destul de înalt și ai un

El are obiceiul să-și frece fruntea cu dosul palmei

pântece solid, căci altminteri s'ar putea crede că ești Prite. Totdeauna te slujești de mâna stângă, când joci golf și-ți freci fruntea, cu dosul palmei. Numai câțiva centimetri de-ai fi mai scurt și dacă ai semăna mai mult cu fotografia lui Prite..., poate aș încasa eu, cele 3000 de lire sterline”.

— „Decât să vorbești prostii, răspunse David Prite, încercând să se stăpânească, mai bine ai învăța să joci golf cum trebuie! Și simți plin de nechez, că vocea lui de bariton, trece cu o octavă mai sus, la note de tenor.

În luna următoare, la anunțul devenit celebru, și de care întreaga populație a Angliei era obsedată, s'a adăogat încă un detaliu: Era vorba despre părul des, pe care-l avea Prite deasupra sprâncenelor:

„El probabil, și-a ras acest păr, dar medicii sunt de părere că, din această pricină, ochii lui trebuie să sufere. Ei au devenit desigur roșii și sensibili, și astfel de bună seamă trebuie să viziteze pe oculiști. Și bărbierul ar putea observa locurile rase. Fiți atenți! Ușor puteți — cu atâtea semnamente să câștigați cele 3000 lire sterline!”

Când David Prite se înapoie seara acasă uitându-se în oglindă, observă că într'adevăr ochii lui erau roșii și că bărbierul ar putea lesne observa negii operați de deasupra sprâncenelor, pe care le rădea acum.

Prite abătut, se așeză într'un fotoliu și

începu să mediteze asupra situației sale. În definitiv ce se va întâmplă? Ce sa facă dânsul.

***

Il lăsăm în această stare. Cititorii au acum cuvântul!

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanția cea mai deplină

o oferă renumele excelent al firmei

I. TRISKA

existență de 58 ani, cei mai vestiți depozit al branșei

Reprezentantul

general al cunoscutei mărci „Förster”

Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

EBONITUL FABRICA DE TOCURI DE SCRIS
București Bdul Elisabeta N° 57
Secțiune specială pentru reparat orice sistem de tocuri.

(25)

J. H. Rosny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

PARTEA III

CAPITOLUL IX

Stânca

Câtva timp Naoh are dorința să lovească fiarele. Ura îi frământă sufletul. Și străpungând cu privirea întunericul, ține gata o sulită ascuțită. Mai apoi, fiindcă ursul uriaș rămâne nevăzut, iar ursoaica stă departe, el se domolește, se gândește că ziua înainteză și că trebuie să ajunga în câmpie. Atunci, cu părere de rău, se îndreaptă spre lumină. Ea sporește la fiice pas. Trecerea se lărgeste și nomazii dau un chiot, în fața nourilor mari de toamnă cari se rostogolesc în fundul orizontului, coasta abruptă, spinoasă, plină de piedici și pământul fără sfârșit.

Căci întreg ținutul le e cunoscut.

Din copilărie au străbătut aceste păduri, aceste câmpii de iarbă, aceste coline, au trecut prin aceste mlaștini, au poposit pe țărmul acestui râu, sau la poalele acestor stânci. Încă două zile de umbrelt și vor ajunge la mlaștina cea mare unde se adunau Ulhamrii după expedițiile lor de război sau de vânatoare și unde legenda tulbure le stabilea începuturile.

Nam prinse a râde ca un copil mic. Gaw întinse brațele cuprins de bucurie, iar Naoh, nemișcat, simți renăscând într'însul atâtea înăbușeală de amintire, încât pare că se cuprind în el mai mulți înși deodată:

— Vom vedea oarda!

Câte-și trei îi simțeau deacum prezența. Era anestecată în rămurile de toamnă, se reflecta pe ape și prefăcea nourii. Intreaga înfățișare a ținutului era cu totul deosebită de a ținuturilor care se găseau acolo, înapoi, în nesfârșitul Răsărit meridional. Nu-și mai aminteau decât de zilele fericite. Nam și Gaw cari înduraseră de atâtea ori asprimea celor mai mari, pumnii lui Fauhm, cel iute la mână, simțeau o bună stare fără margini. Priveau cu mândrie flăcările mici, pe care le păstraseră vii, printre atâtea lupte, oboseli și suferințe. Lui Naoh îi păru rău că trebuie să jertfească, în peșteră, cușca lui: o vagă superstiție mai rămăsese în adâncul creierului său.

Oare nu aducea cu dânsul pietrele, care conțineau focul împreună cu taina de a-l face să țâșnească? Dar acum! I-ar fi plăcut să păstreze, ca și tovarășii săi, puțin din această viață strălucitoare pe care o cucerise dela Kzammis.

Coborîrea fu grea. Toamna înmulțise luncurile și crăpăturile. Se ajutară cu secură și țeapa. Când ajunseră în câmpie,

ultima piedică era trecută, nu aveau decât să urmeze căi simple și bine cunoscute. Plini de nădejde, nu mai aveau atâtea luare aminte față de întâmplările nenumărate care înconjoară și pândesc pe cei vii.

Merseră până în spre seară: Naoh căută un cot al râului, unde voia să poposească Ziua muri greoi în adâncul nourilor. O strălucire roșie se târă, tristă, și rău prevestitoare, întovărită de urletul lupilor și de chelălăit prelung al câinilor: fugeau în haite, pândeau la marginea tufișurilor și păduricilor. Numărul lor mira pe nomazi. Fără îndoială vre-o pribegire de erbivore i-a gonit din ținuturile învecinate și i-a adunat pe acest loc bogat în prăzi. De bună seamă l-au secăuit. Urletele lor anunțau lipsa, înfățișarea lor o activitate febrilă. Naoh, știind că's de temut, atunci când sunt în număr mare, grăbea pasul. Cu vremea se alcătuiră două cete. Spre dreapta erau câinii, la stânga lupii. Pentrucă alergau pe același urmă, din când în când se opreau amenințându-se. Lupii erau mai mari, cu ceafa groasă și cărnoasă, câinii aveau de partea lor numărul. Pe măsură ce negurile mâncău înserarea, ochii aruncau mai multă strălucire: Nam. Gaw sau Naoh observau o mulțime de focuri mici, verzi, care se mișcau ca licuricii. Adesea nomazii răspundeau urletelor cu un strigăt prelung de război și se vedeau atunci sclipind toate aceste licăriri.

La început fiarele rămaseră la mai multe aruncături de sulită; cu cât creștea întunericul, ele se tot apropiiau; se auzea mai lămurit șgomotul moale al labelor lor. Câinii părură cei mai îndrăzneți. Cățiva întrecuseră pe oameni. Se opreau deodată, săreau apoi cu un chelălăit ascuțit sau dădeau țărcoale cu violență. Dar lupii, neliniștiți prin faptul că se vedeau întrecuți, veneau cu toții împreună, cu urletele lor sfâșietoare. Cât p'aci să se ia la luptă. Câinii, strânși unii într'alții, conștienți de puterea numărului lor, însuflețiți de sentimentul înaintării lor, stăteau mereu în frunte. O nerăbdare furioasă rodea măruntaele lupilor. Și în ultima filtrare de lumină a înserării, cele două oarde șovăiau, valuri de carne vie și svon prelung de scâncete.

Nu avu loc nici o învălmășeală. Cățiva dintre cei mai puțin aprinși, urmând goana, pilda lor fu urmată. Alăturare, șirul de câini și cel de lupi se amenințau în noapte și foamete. Urmărirea încăpățanată, cu timpul neliniști pe oameni. În fața apusului aproape negru, în mijlocul atâtor lovituri violente, ei simțeau moartea.

O haită de câini, o lua înaintea lui Gaw, care umbra pe stângă și unul dintre ei,

de mărimea unui lup, se opri, își arătă colții strălucitori și sări. Tânărul, nervos, aruncă țeapa. Ea se implantă în coastele iarei, care începu să se rotească, urlând prelung; Gaw îl mântui cu o lovitură de măciucă.

La strigătul de agonie, câinii se repeziră: o unire mai puternică decât a lupilor îi mea, și când unul dintre ei era în pericol, utezau să înfrunte și carnivorele cele mari.

Naoh se temea de atacul întregii haită. El chemă pe Nam și Gaw, spre a înfrunța fiarele. Strânși unul într'altul, nomazii rămaseră laolaltă; câinii mirați dădeau țărcoale în jur.

Dacă unul singur ar fi cutezat să se arde, toți l-ar fi urmat și oasele oameilor ar fi înălbit pe câmpie...

Cu repeziciune, Naoh svârli o sulită: un âine se prăvăli, cu pieptul străpuns. Voeodul, apucându-l de picioarele dedinapoi, îl svârli în mijlocul lupilor, cari goneau pe treapta.

Rănitul dispăru în învălmășeala, și mirosul de sânge, prada lesnicioasă, ațâțându-le oamea, sălbătăciunile începură să sfâșie această carne vie. Atunci, câinii uitară de oameni și se năpustiră cu toții asupra lupilor.

În vreme ce vâlmășagul se întetea, nomazii o luară la goană. Boarea umedă vesle răul apropiat și Naoh, din timp în timp, deslușea sclipiri de oglindă. De două-trei ori se opri spre a-și căuta calea. În urmă, arătând o îngrămădire cenușie, care se înălța deasupra malului, dânsul spuse:

— Naoh, Nam și Gaw își vor bate joc de câini și de lupi.

Era o stâncă masivă, care alcătua aproape un cub perfect și avea de cinci ori înălțimea unui om. Nu se putea ajunge la dânsa decât dintr-o parte. Naoh sui repede urcușul, căci îl cunoștea de mulți ani. După ce Nam și Gaw îl urmară, ei se găseau câteși trei pe un podiș neted, pe care creșteau buruieni dese și chiar un brad, și unde treizeci de oameni puteau poposi în voie...

Acolo, în spre câmpia cenușie, lupii și câinii se luptau în neștire. Urlete sălbătice plânsete prelungi, sfâșiau aerul umed; nomazii simțeau mulțumirea siguranței.

Lemnul gemu, focul svârli în sus, limbile sale roșii și funul acru, o lumină strălucitoare se răspândi pe ape. Din stânca singularică se desfaceau două margini de țărnam golaș; treștiile, sălcile și plopii nu creșteau decât mai departe; în așa fel că se lămurău toate lucrurile, până la douăzeci de svărlituri de țeapă...

Intre acestea, animalele fug de lumină și se ascund, sau aleargă în spre foc, fascinate. Două cucuvele se mârșă pe un copac, cu un lipăt funebriu, un nour de fluturi se ridică în vârtej, în sbor nebun vrăbii gonesc pe malul celălalt, rațe turburate își părăsesc cuibul și se grăbesc spre întuneric, pești lungi se înalță din adâncimi, aburi argintii, săgeți de ivoriu, involburări arămii. Și lumina roșatică mai arată un mistreț bine legat, care se oprește în cale și care grohăie, un elaf mare, cu spinarea tremurătoare, cu ramurile lui date îndărăt; capul viclean al unui râș, cu urechile în trei colțuri, cu ochii arămii și sălbatici, ieșit la iveală între două crângi de fag.

Oamenii își cunosc puterile. Ei mănâncă în tăcere carnea friptă, bucuroși că trăiesc în căldura focului. Oarda e aproape! Înainte de-a doua înserare vor vedea apele mării mlaștine. Nam și Gaw vor fi primiți ca războinici: Ulhamrii vor afla vitejia lor, violența lor, răbdarea lor îndelungată, și se vor teme de dânsii. Naoh va avea pe Gammela drept răsplată și va fi conducător după Fauhm... Sângele fierbe într'înșii de nădejdi, și dacă gândirea lor e domoală, instinctul e viu, plin de chipuri adânci și lămurite. Au tinerețea unei lumi care nu se va mai întoarce. Totul e mare, totul e nou... Ei înșiși nu simt niciodată sfârșitul lînței lor, moartea e mai degrabă o poveste spăimântătoare decât o realitate. Se tem de dânsa numai pe neașteptate, în clipa groasnică; apoi ea se îndepărtează, se pierde în adâncul energiilor lor.

(Citiți urmarea în numărul viitor)

Rubrica Cinematografică

Anna May Wong în Germania

O nouă stea pe ecran, rusoaica Anna Sten, în noul film rusesc: „Cum plânge și râde Moscova”

Dolores del Rio, frumoasa și renumita stea a ecranului american, vrea să se despărță de soțul său.

Zero la Monte-Carlo

Pentru noi, zero e nimicul nesfârșit, e negațiunea a tot ce există.

Tot zero e și numărul de sute de milioane — nu numai când e așezat după o cifră însemnată, cum ar fi în cazul lui 18 spre a forma 180.000.000 franci francezi — dar și când înscris pe masa verde a cazinoului dela Monte Carlo, oprește pentru bancă toate mizele ruletei.

În felul acesta cei 180.000.000 franci beneficiu net, realizat la jocuri, în cazinoul dela Monte Carlo a putut fi repartizat la cei trei acționari (numele nu se spune). Pierre de Monaco se mulțumește totdeauna cu 40 la sută din câștig.

Oaspeții au pierdut — din cauza aceluia zero — mult mai mult decât 180.000.000 franci, căci cei 40.003 vizitatori câți au fost, au lăsat la casa de joc peste 300.000.000 franci francezi (circa două miliarde lei), dar restul sumei a fost cheltuit de între-

prindere, cu cei 3000 de funcționari și salariați și dați în cheltuelile de reprezentare.

În scaunele vâpsite cu albastru, ale terasei cazinoului, stau reprezentanții dolarilor și ai lirei sterline, însoțiți de un număr neobicinuit de mare de femei (lucru ce se poate observa numai din apropiere, căci dela distanță reprezentanțele sexului frumos nu se pot deosebi de fel de cei ai sexului urât). Zero-zero, așa sună și strigătul pescărușilor, care-și cer dejunul pe terasa cazinoului din Monte Carlo. Prin acest strigăt se deosebesc de colegii lor, îmbrăcați tot în pene și gugutori, porumbeii, cari au fost — încă mai demult — în schimbul unui preț mare — împușcați sau chiar ..... scăpați. De teamă, să nu le vie și lor rândul, pescărușii s'au mutat pe terasa cazinoului dela Jetée.

La Monte Carlo se ochește mai departe porumbei și... zero.

Regisorul Eichberg

Din Hollywood a sosit în vizită la Berlin, pentru timp mai îndelungat, — deoarece este angajată pentru turnarea unui film, celebra artistă chinezoaică: Anna May Wong. Ilustrația noastră o înfățișează împreună cu regisorul ei Eichberg. Anna May Wong e o frumusețe asiatică, cu păr de-un negru albastrui, cu trăsături delicate. Ea joacă neobișnuit de natural.

Filmul care se lucrează se pretrece la Constantinopol, într'un varieteu. Aci Heinrich George — care are rolul unui aruncător de cuțite — părăsește pe sârmana iubitoarea May Wong, pentru blonda Mary Kid, în film o femeie crudă și de nimic.

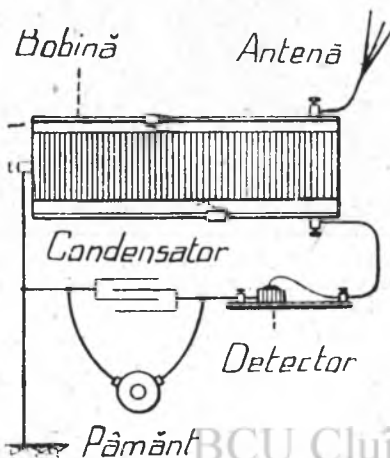
Poate că în realitate Heinrich George n'ar fi procedat astfel, dar în film... trebuie.

Rubrica de Radio

Invățați să vă construiți singuri, aparatul radiofonic

Din cele arătate, în numerele anterioare, ale „Realității Ilustrate” rezultă că undele emise de un post de emisiune pot fi prinse cu o antenă de sârmă, decelate (observate) cu ajutorul unui detentor și prezentate simțurilor noastre printr'un telefon.

Nu e destul însă ca noi să aflăm că în aer există sau nu unde. Este important să putem deosebi diferite calități de undă și percepe sunetele, așa cum au fost emise.

Post radiofonic elementar

Pentru aceasta e nevoie:

1) de o bobină de acord.

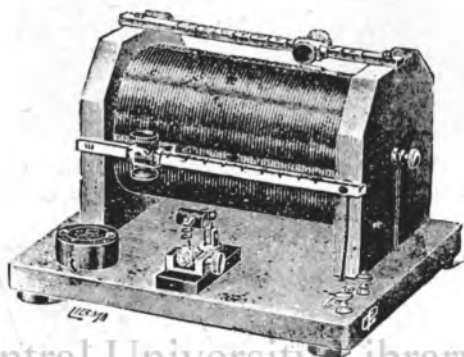
Se fac astăzi bobine de acestea în mai multe feluri. Cele mai întrebuițate sunt bobinele în formă de „fund de coș” și bobinele în formă de „lagure de albine”.

Bobinele de acord prelungesc antena cu atât încât lungimea căpătată să fie în raport simplu cu lungimea undei emise. Prin schimbarea acestor bobine putem acorda aparatul nostru cu diferite lungimi de unde.

Dar bobinele singure n'ar fi de mare ispravă. E nevoie încă, pentru obținerea acorului de condensatori.

2) Condensatorii folosiți în radiofonie sunt de două feluri: a) condensatori fixi și b) condensatori verticali.

Dacă legăm detectorul de bobină, pe aceasta o legăm de antenă și pământ, iar în circuit introducem — după cum se vede în schemă — condensatorul și telefonul, vom obține primul post radiofonic, cel mai simplu care poate sluji la prinderea diferitelor unde, când sunt transmise cu destulă intensitate.

Ilustrația noastră reprezintă postul de recepție cu galenă construit, după schema noastră. Acest aparat e aparatul de bază. Celelalte sunt modificări, perfecționări ale acestuia.

Într'adevăr bobina de acord se poate înlocui cu două selfuri (bobine de self construite în formă de fagure) iar în afară de condensatorul fix se poate adăuga și un condensator variabil. Dacă detectorul va fi o lampă cu trei electrozi, avem un post selectiv și căl se poate de bun.

Deoarece la un asemenea post e nevoie de acumulatori și baterii anodice, lăsăm descrierea aparatului pentru numărul viitor.

Un tată își găsește fiul, după 13 ani, cu ajutorul radio-amatorilor

Aviatorii germani cari au trecut Oceanul Atlantic, — după cum se știe — au aterisat forțat pe Greenly Island, o insulă înghețată a Canadei.

Aci a venit întru întâmpinarea lor — printre alții — și aviatorul Duke Schiller.

Faptul acesta a fost relatat în ziare și a lunci d. Theodor Schiller, un refugiat din Rusia, care trăește la Zagreb, a rugat revista Radio-welt, din Viena, să cerceteze dacă nu cumva acest Duke Schiller e fiul său, dispărut din anul 1915.

Revista Radio-Welt a publicat un anunț cerând amatorilor de radio să ajute bietului tată.

În străinătate, nu numai că se îngăduie orcu să-și instaleze aparat de recepție radiofonică, dar se permite și montarea — de către amatori — a aparatelor emițătoare, pe lungimi mici de undă.

Amatorul emițător E. A. K. Y., a trimis imediat, cu aparatul său un mesaj prietenilor din America și aceștia i-au răspuns — bineînțeles tot prin radio — dând relațiuni precise despre Duke Schiller.

În câteva zile d. Theodor Schiller din Zagreb a putut afla, ceiace-l interesa și

ajutat de amatorii de radio, el poate, pleca azi să-și regăsească fiul pierdut acum 13 ani.

Hazuri

CONFIRMARE

Nici odată n'o să uit mutra prostească pe care ai făcut-o, când îmi cereai mâna.

— Cred că tot nu păream atât de prost, pe cât eram de fapt.

RĂSPUNS PROMPT

Un preot spiritual, la un banchet, spune vecinei sale o doamnă tânără: „Biblia ne învață că bărbatul a fost creat înaintea femeii. Eticheta socială cere însă, să dăm întâietate femeii. Cum s'a putut oare ca bunul Dumnezeu să creeze pe bărbat mai întâi?”

„Foarte simplu, domnule preot”, — răspunde doamna, fără a pierde prezența de spirit — oricine vrea să creeze o operă perfectă, face mai întâi o schiță.

Radio-Suplimentul „Realității Ilustrate”

Revista noastră își va mări în curând formatul actual, apărând cu un supliment de radio: „RADIO — SUPPLEMENTUL „REALITĂȚII ILUSTRATE”.

Acest supliment de 4-6 și 8 pagini săptămânal, va cuprinde: programul oficial pe o săptămână înaintea, al tuturor posturilor de emisiune din Europa, câte pot fi prinse cu un aparat mare, la noi în țară; informațiuni radiofonice; instrucțiuni pentru începători; perfecționări de aparate; recepție și emisiune, ecouri din lumea radiofonică; comunicări; discuții între cititori; anecdote din istoria radiofoniei; etc. etc.

Astăzi când radiofonia, acest admirabil instrument de civilizație, a luat — în toate țările — avântul considerabil pe care-l vedem, se cuvine ca și în România să se facă ceva mai mult, decât s'a făcut, pentru popularizarea celui mai modern mijloc de comunicație între oameni.

Iată ce a determinat hotărârea noastră, care se va transforma în fapt, la începutul lunii viitoare.

„Realitatea Ilustrată” a și angajat, pentru suplimentul său radiofonic, un număr de colaboratori specialiști.

A început sezonul zborurilor transoceanice.

(Simplicissimus-München)

„De ziua ta îți dăruiesc 18 perle, numărul anilor pe cari îi implinești.”

„Numai 18?”

„Dar mama ta îmi spune că azi implinești deabia 18 ani...”

„Doamne! N'o știi pe mama? ea uită atât de lesne!”

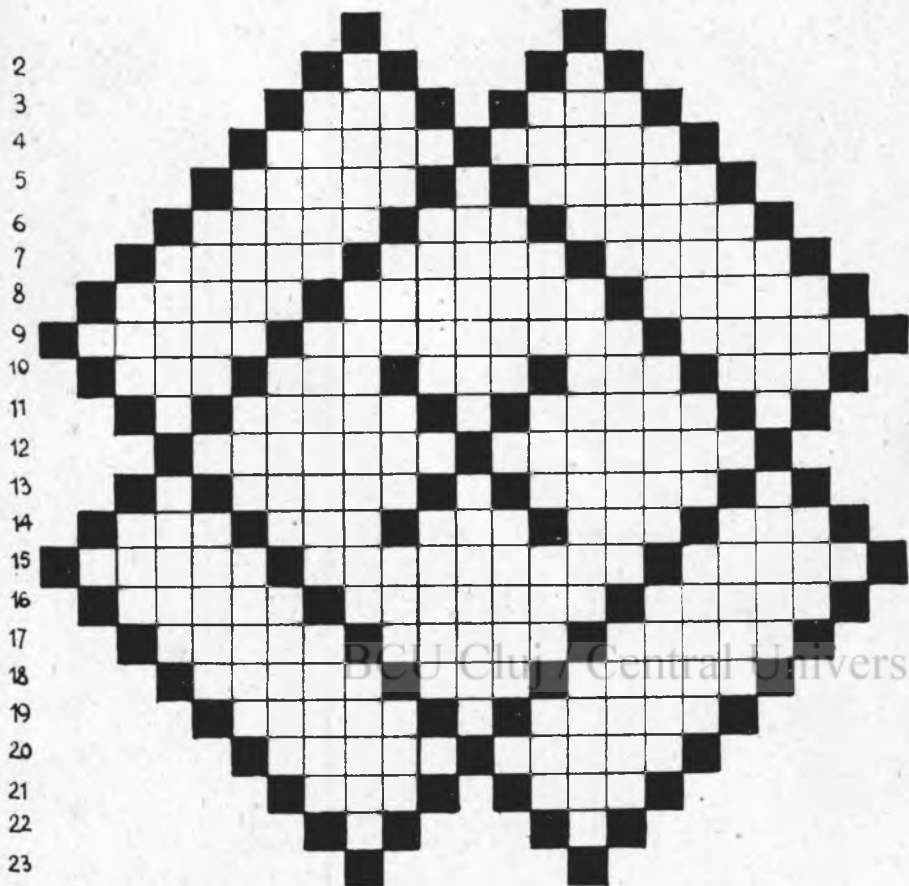
Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1

Cuvinte încrucișate, trimise de M. Ștefănescu Tighina

(10 puncte)

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

Orizontal : 2) Consoană; 3) Intuneric (fig) — Guvernatorul unui ținut în Austro-Ungaria; 4) Secretar la o Universitate — Zece topuri de hârtie; 5) Vas de sticlă — Consoană — Munte în Asia; 6) Apartamentul rezervat Doamnei și femeilor curții (od) — Desert (fig) Titlul unei demnități eclesiastice; 7) Târg — Bordeiu — Plin de lut; 8) Surprins — Relativ la mamele — Fluviu în Turkestan; 9) Căldare mare de spălat rufe — Fără conture — Insemnat; 10) Providență (fig) — Deslușit — Față — Apucătură ridiculă (fig) — Animal; 11) Consoană — Adunare — Vocală — Caracudă — Consoană; 12) Se zice de călugării ce se închină numai la o mănăstire — Brodac; 13) Consoană — Titlu onorific la Turci — Consoană — Varietăți de grâu — Consoană; 14) Fluviu în Europa — Parte integrantă (fig) — Arbust — Fluviu în Africa — Personaj Biblic; 15) Ce ține de câine — Mizerie — Necioplit (fig); 16) Plantă — Ceeace face pronunțarea armonioasă — Arhore din India; 17) Apucătură capricioasă — Client — Carte sfântă la Mahometani; 18) Situațiune din care nu se poate ieși (fig) — Crustaceu — Unitate de greutate; 19) Sfânt (fig) — Consoană — Rău în România; 20) Ochiu de mare — Bucată; 21) Listă — Pronume; 22) Consoană — Consoană.

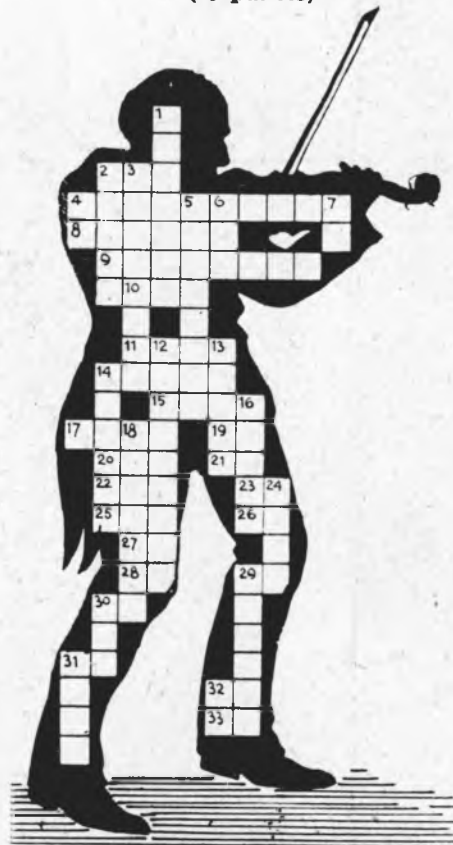
Vertical : 2) Consoană — Consoană; 3) Plantă — Ogor; 4) Compozitor francez (1838-1875) — General Atenian; 5) Sac de păr de capră — Consoană — Nume masculin; 6) Crap — Sultan — Operă de V. Bellini; 7) Hoț de mare — Funcționar public — A a plana (Mold); 8) Poteraș — disprețuit —

Păzitor de rău; 9) Multime — Figură retorică — Anotimp; 10) Animal — Stofă de lână fină — Torrent (fig) — Pasăre — Scop; 11) Consoană — Pesmet moale — Vocală — piatră scumpă — Consoană; 12) Brânză — Strălucit; 13) Consoană — Artist de cinema — Consoană — Interval de timp — Consoană; 14) Petrecere — Ședere statornică (fig); Un fel de gabrioleță — Foite fine de metal Personaj Mitologic; 15) Fără lustru — Văgăună — Oțel întrebuințat de podoaă; 16) Chimist suedez (1833-1896) — Asuprire — Boală de dinți; 17) Lipsit de sgomot — Intermediar (fig) 18) Profet ebru — Fiul lui Adam — Faimos demagog (1744—1793); 19) Fericire — Consoană — Gramatic latin (sec. IV); 20) Pasăre — Soldat nou; 21) Târm — Nerod; 22) Consoană — Consoană.

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Iunie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 16, 17, 18 și 19 va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători, primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 25 Iunie 1928.

Joc No. 2

Trimis de V. Turculescu, Craiova
(10 puncte)

Orizontal : 2) Oraș în Ungaria; 4) Oraș în Grecia antică; 8) Imitațiune exactă; 9) Care ajută; 10) Animal; 11) Cetate în Siria; 14) Capsulă; 15) Fiul lui Isac; 17) Fluviu în Europa; 19) Pronume; 20) Malaria ce se prinde de lână la spălat; 21) Secol; 22) Nume femein; 23) Insulă în M. Mediterană; 25) În muzică (invers); 26) Oraș în Chaldea; 27) 2 litere din: escadron; 28) Haină țărănească; 29) Pană de despical lemne; 30) Ființă; 31) Monedă romană; 32) Pronume; 33) Numerar.

Vertical : 1) Oraș în Oceania; 2) Cărți sacre ale Indienilor; 3) Rege al Spartei (398—361 a. Cr); 4) Pronume; 5) Familie bizantină (1221—1261); 6) Monedă veche; 7) Pronume; 12) Regina Egiptului (67—30); 13) Cronici; 14) Oraș în Europa; 16) Poet latin (sec. III a Cr.); 18) Ucenic al lui Issus; 24) Haină bărbătească; 29) Împărat roman (361—363); Alt nume al Cybeleii; 31) General spaniol (1508—1582); 32) Pronume.

Revista „Realitatea Ilustrată” și-a mutat redacția și administrația la București. Rugăm ca de aci încolo orice corespondență pentru revistă să fie adresată în str. Sărindar No. 9, București. Telefon 7/69.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”
revistă săptămânală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 9
Telefon 7/69

PREȚUL ABONAMENTULUI

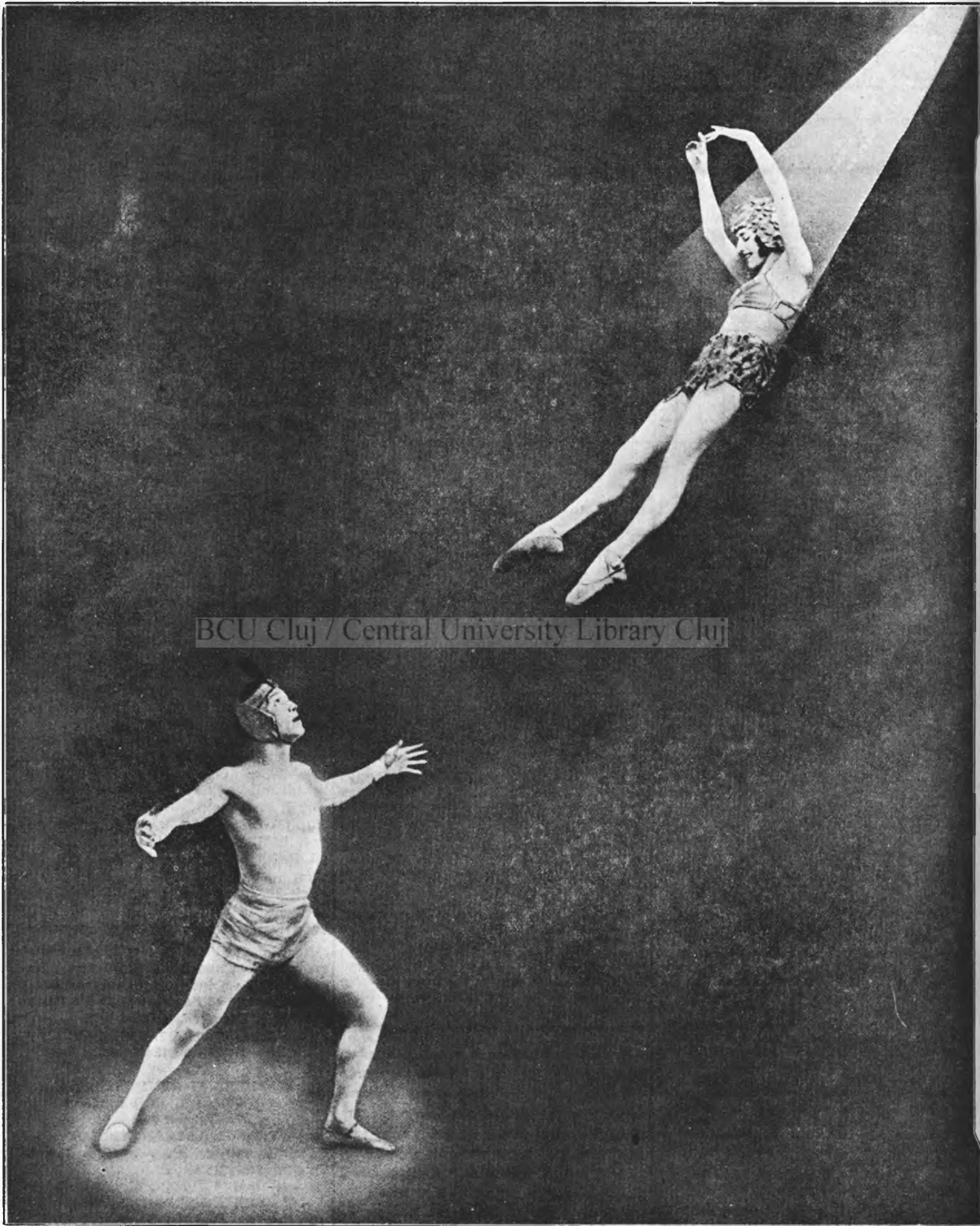
Pe un an întreg . . . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . . . . „ 170
Pe trei luni . . . . . „ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America 85
Jugoslavia și Cehoslovacia . . . . . lei 500

Sub direcțiunea unui comitet
Secretar de redacție: N. Constantin

Dansul căderii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ultima senzație londoneză o formează baletul soților Merton și Balliol, dela varieteul „Ciro”. De pe un balcon situat la 7 metri și jumătate deasupra partenerului ei, dansa toarea se aruncă jos și e prinsă în brațe de cel care o așteaptă. Nu există rețea de siguranță și astfel figura îndrăzneată de acro bație a acestor dansatori stârnește admirația spectatorilor.